

רשב"ם

איבדור סבלונייכי. יהו מפוזרים תבלין שלכס: פרחים זיקא למוריקא **חדסא דנקטיסו.** ישא הרוח אותו זושס חדש שאתן אוחזות צידקן לכס צו: **אדחני וחנני לא אסיי לגו.** כל זמן שחשו עלי מן השמים ואני חסתי על עצמי ואתם חסתי על ציאתי לא צמתי צייניכס: **והשפא דאסיי לגו קרחני וחנני.** הואיל ובצמתי צייניכס יודע אני שנתקררו רחמיני מעלי וגם רחמי נתקררו שלא חסתי על עצמי: **קפיד ארושמה דחציא.** כשמזכירין יין חוקקין פגימות הרבה בחצית למספר האיפות וקפיד עלייהו רב דימי שלא ייחוס צוגות וילאו: **וד"א.** יש פרי אחד שמקפידין צוגותיו: **והא דאמרן לעיל עשרה פמניא כו' אין צפן משום זוגו.** ה"מ היכל לזיכא כשפים נשים כשפניות: **גם ציה.** פגע צו: **ה"ג פקע הוא ולווח דקלא.** יבש הדקל מכה כשפים: **קערות.** אם אכל שמי קערות: **חנוס אין צה משום זוגו.** אם שמה צמתי חנויות לא אמרינן כשמי כוסות דמי. לשון אחר חנות השותה צה זוגות לא קפדי מזיקין עלה דלאו קביעותא היא וההוא עובדא דלעיל כשפים שאני: **איספרגוס.** משקין לשמות קודם אכילתו צבוקר: **זוגי לתומרא.** אם אינו יודע אם שמה זוגות אם לאו ישתה דאם שמה זוגות הואיל ודעתו לזרפן מנטרפין לטובה ואם לא שמה זוגות נמלך הוא ואין מנטרפיה לרעה: **ואמרי לה זוגי לקולא.** שלא ישתה דכיון דשמי גלי דעתיה דקפיד אזוגות ואי מעיקרא לאו צוגות קאי והשתא שמי הוה מנטרפי להו וקפדי להו בהדיה: **כל המחובר לו.** גבי טומאות קאי דתנן (כלים פכ"ו מ"ג) מפץ חמשה על חמשה מחללת ששה על ששה והכי קאמר אם יש מחללת חמשה ואינו מקבל טומאה וטפח מפץ מחובר לו הואיל וחמור הימנו מנטרף לו ומקבל טומאה אבל אם מפץ ארבעה וטפח מחללת מחובר לו הואיל וקל הוא ממנו אין מנטרף לו: **ה"ג אמר רב נחמן פרי מקמי סכא וחדא אסכא מנטרפי חד מקמי סכא וסרי אסכא לא מנטרפי.** הואיל ושמי אסכא זוגות לא מהני ליה צירוף: **ודכ"ע.** אפילו רב משרשיא תרתי אסכא וחד צתר תכא לא מנטרפי: **משום מעשה דרבה בר נחמני.** דאזכריהו לאהדורי תכא קמיה צב"מ בהשוכר את הפועלים (דף פ"א): **כל המזוג.** אם שמה יין מזוג ואח"כ שמה משקה אחר המזוג מנטרף צין לטובה צין לרעה:

ואסיקנא כל דקפיד קפדי בהדיה. שני ביצים שני אגוזים שני קשואים ודבר אחר הלכה למשה פטיני, וגזרו רבנן על ד"א (כולהו זוגין) משום דלא שלא נתפרש. הוא דגרשה לדביתו ואולא ואנסבא להנאה שהוא רגיל בעלה קדמאה למשתי גביה ואשקיה זוגות כו'. קערות וכוסות אין בהן משום זוגות, זה הכלל כל שגמרו בידי שמים חיישינן. כגון פירות וביצים, גמרו בידי אדם לא חיישינן. אמר רב יוסף תרי דשברא וחד דחמרא (לא) מצטרף (תרי דחמרי וחד דשכרא לא מצטרף) וסימנן כדתנן כל המחובר לו (מן החמור ממנו) הרי הוא כמוהו, היין טמא, קל ממנו כמו השכר טהור. כולי עלמא תרי אתכא וחד בתר תכא לא מצטרף, משום מעשה דרבה בר נחמני פרי' ברק השוכר.

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה אלתני ואחנייבני לא אתיתי לנו:

זוגי לתומרא. אם אינו יודע אם שמה זוגות אם לאו ישתה ואם שמה זוגות הואיל ודעתו לזרפן מנטרפין לטובה ואם לא שמה זוגות נמלך הוא ואין מנטרפיה לרעה: **ואמרי לה זוגי לקולא.** שלא ישתה דכיון דשמי גלי דעתיה דקפיד אזוגות ואי מעיקרא לאו צוגות קאי והשתא שמי הוה מנטרפי להו וקפדי להו בהדיה: **כל המחובר לו.** גבי טומאות קאי דתנן (כלים פכ"ו מ"ג) מפץ חמשה על חמשה מחללת ששה על ששה והכי קאמר אם יש מחללת חמשה ואינו מקבל טומאה וטפח מפץ מחובר לו הואיל וחמור הימנו מנטרף לו ומקבל טומאה אבל אם מפץ ארבעה וטפח מחללת מחובר לו הואיל וקל הוא ממנו אין מנטרף לו: **ה"ג אמר רב נחמן פרי מקמי סכא וחדא אסכא מנטרפי חד מקמי סכא וסרי אסכא לא מנטרפי.** הואיל ושמי אסכא זוגות לא מהני ליה צירוף: **ודכ"ע.** אפילו רב משרשיא תרתי אסכא וחד צתר תכא לא מנטרפי: **משום מעשה דרבה בר נחמני.** דאזכריהו לאהדורי תכא קמיה צב"מ בהשוכר את הפועלים (דף פ"א): **כל המזוג.** אם שמה יין מזוג ואח"כ שמה משקה אחר המזוג מנטרף צין לטובה צין לרעה:

חוק

חוק